

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
1777-06

meddelad i Stockholm den 28 december 2009

KLAGANDE

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen
Box 210
641 22 Katrineholm

MOTPART

AA

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 16 januari 2006 i mål nr 4163-05, se bilaga

SAKEN

Arbetslöshetsförsäkring

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) yrkar att kammarrättens och länsrättens domar upphävs och att arbetslöshetskassans beslut fastställs. IAF anför bl.a. följande. När AA ansökte om arbetslöshetsersättning den 16 mars 2004 hade han sedan den 1 augusti 2003 en anställning om 20 timmar per vecka. Fr.o.m. mars t.o.m. juli 2003 hade han arbetat heltid i Danmark. Frågan i

Dok.Id 78616

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Mål nr
1777-06

målet är om det arbete som AA har utfört i Danmark och som ligger inom ramtiden kan beaktas vid bestämmande av hans normalarbetstid. Dagpenningen i den svenska inkomstbortfallsförsäkringen ska enligt 26 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF, baseras på den sökandes dagsförtjänst under normalarbetstiden. Enligt 28 § ALF ska som normalarbetstid gälla den genomsnittliga arbetstiden i det förvärvsarbete som innebär att arbetsvillkoret uppfylldes. Om arbetsvillkoret uppfyllts genom det arbetsvillkor som anges i 12 § första stycket 1 får, om detta är förmånligare för den sökande, som normalarbetstid gälla den genomsnittliga arbetstiden i allt det förvärvsarbete som utförts under hela ramtiden. För svenskt vidkommande måste artikel 68.1 i Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen innebära att normalarbetstiden, och därmed även dagsförtjänsten, utslutande bestäms utifrån den senaste anställningen i Sverige om den anställningen inte har varat kortare tid än fyra veckor. Av bestämmelsen framgår inte att den kan åsidosättas för förmånligare regler i nationell rätt. Eftersom AA senast hade arbetat i Sverige under minst fyra veckor när han ansökte om arbetslöshetsersättning följer av artikel 68.1 att det arbete som han hade utfört i Danmark, som ligger inom ramtiden, inte kan beaktas vid bestämmande av normalarbetstiden.

AA bestrider bifall till överklagandet och hänvisar till kammarrättens dom.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

AA arbetade heltid i Danmark med en månadslön om 35 000 Dkr t.o.m. den 30 juni 2003. Fr.o.m. den 1 augusti samma år arbetade han deltid, 20 timmar per vecka, i Sverige med en månadslön om 13 500 kr. Han anmälde sig som arbetssökande med önskemål om heltidsarbete den 16 mars 2004. Ramtiden bestämdes följaktligen till den 1 mars 2003 – den 1 mars 2004.

Som normalarbetstid ska enligt den i målet gällande lydelsen av 28 § ALF gälla den genomsnittliga arbetstiden i det förvärvsarbete som innebär att arbetsvillkoret

Mål nr
1777-06

uppfylldes. Om arbetsvillkoret uppfyllts genom det arbetsvillkor som anges i 12 § första stycket 1 får, om det är förmånligare för den sökande, som normalarbetstid gälla den genomsnittliga arbetstiden i allt det förvärvsarbete som utförts under ramtiden. Dagpenning i form av inkomstrelaterad ersättning lämnas med en viss procentsats av den sökandes dagsförtjänst under normalarbetstiden med begränsningar beträffande högsta och lägsta belopp. I fråga om sökande med månadslön avses med dagsförtjänst 1/22 av månadsinkomsten under normalarbetstiden (25–27 och 29 §§ ALF i den i målet gällande lydelsen).

Enligt artikel 68.1 i förordning 1408/71 ska den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning föreskriver att beräkningen av förmåner ska grundas på den tidigare löns storlek, uteslutande beakta den lön som personen hade vid sin senaste anställning inom denna stats territorium. Om den anställningen varade kortare tid än fyra veckor, ska dock förmånerna grundas på normallönen på den arbetslösa personens bosättnings- eller vistelseort vid en anställning som motsvarar eller liknar hans senaste anställning inom en annan medlemsstats territorium.

Av artikeln framgår således att vid beräkningen av AAs arbetslöshetsersättning enbart den lön som han haft i Sverige ska beaktas. IAF menar, mot bakgrund av det samband mellan dagpenning och normalarbetstid som finns i 26 och 28 §§ ALF, att artikel 68.1 för svenskt vidkommande måste innebära att även normalarbetstiden uteslutande bestäms utifrån anställningen i Sverige.

Normalarbetstiden i arbetslöshetsförsäkringen har flera funktioner. Den används för att fastställa antalet ersättningsdagar per vecka som en deltidsarbetslös kan ha rätt till. Den används också för att bestämma dagpenningens storlek i inkomstbortfallsförsäkringen och för att proportionera lägsta ersättningsnivå, dvs. grundbeloppet i grundförsäkringen och det lägsta beloppet i inkomstbortfallsförsäkringen (3 och 4 §§ förordningen [1997:835] om arbetslöshetsförsäkring) för en sökande som inte arbetat heltid.

För att AA, som i Sverige enbart arbetat 20 timmar i veckan, ska vara berättigad till arbetslöshetsersättning krävs att arbetet i Danmark räknas med i

normalarbetstiden. Det danska arbetet påverkar dock inte beräkningen av dagpenningens storlek.

I den svenska arbetslöshetslagstiftningen finns visserligen ett samband mellan normalarbetstid och lön på så sätt att lönen under normalarbetstiden ligger till grund för dagpenningens storlek. Tillämpningen av artikel 68.1 i förordning 1408/71 innebär emellertid att detta samband försvagas genom att enbart lönen i Sverige ska beaktas om arbetet här överstigit fyra veckor. Att i normalarbetstiden även räkna in arbete i utlandet medför – generellt sett – en bättre samordning av utländska system för arbetslöshetsförsäkring med den svenska arbetslöshetsförsäkringen. Det innebär också att sökande som under normalarbetstiden arbetat i utlandet i högre grad likabehandlas med sökande som enbart arbetat i Sverige. Enligt Regeringsrättens mening framstår mot denna bakgrund den tolkning av innebörden av artikel 68.1 för svenskt vidkommande som IAF förespråkar inte som befogad. Beräkningen av AAs normalarbetstid ska därför ske i enlighet med 28 § ALF. Överklagandet ska således avslås.

Kjerstin Nordborg

Karin Almgren

Lennart Hamberg

Margit Knutsson

Olle Stenman

Jennie Wenneberg

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. II

Föredraget 2009-09-30